

”شو شڪتي تڻا پاندو سٺا ڪي وڻيشتائين“

آڄ باپ دادا امڙت ويلي سين وڻيشت سنمڪ آئي هوئي وا دؤر ديش ۾ رهندي والي دل سين سمپ رهندي والي ڊبل وديشي بچون ڪو ديك رهي ٿي. باپ اوڙ دادا ڪي آپس ۾ آڄ ميندي روح روحان چل رهي ٿي. ڪس بات پر؟ برهما باپ وڻيشت ڊبل وديشي بچون ڪو ديك هرشت هو بولي ڪ ڪمال هئ بچون ڪي جو اتنا دؤر ديشواسي هوتي هوئي پي سدا سنيه سين ايڪ هين لڳن ۾ رهندي ڪ سڀي ڪو ڪس پي ريت سين باپ دادا ڪا سنديش ضرور پهونچائين. اُسڪي ليئي ڪئين بچي ڊبل ڪاريه ڪرتي هوئي لوڪڪ اوڙ اَلوڪڪ ۾ ڊبل بزي هوتي پي اپني آرام ڪو پي نه ديڪتي هوئي رات دن اُسي لڳن ۾ لڳي هوئي هئ. اپني ڪاني پيني ڪي پي پرواه نه ڪرڪي شيوا ڪي ڏن ۾ لڳي رهندي هئ. جس پيور ٿي ڪي بات ڪو اَن نچرل جيون سمجهتي رهي، اُسي پيور ٿي ڪو اپناني ڪي ليئي، امپيور ٿي ڪو تباہ ڪرني ڪي ليئي همت سين، دري سنڪلپ سين، باپ ڪي سنيه سين، ياد ڪي ياترا دواران شانتي ڪي پراپتي ڪي آڌار سين، پڙهائي اوڙ پريوار ڪي سنگ ڪي آڌار سين اپني جيون ۾ ڌارڻ ڪر لي هئ. جسڪو مشڪل سمجهتي ٿي وه سهج ڪر لي هئ. برهما باپ وڻيشت پاندو سٺا ڪو ديك بچون ڪي مهما ٿا رهي ٿي. ڪس بات ڪي؟ هرايڪ ڪي دل ۾ هئ ڪ پوٽر ٿا هين يوگي بندي ڪا پهلا سادن هئ. پوٽر ٿا هين باپ ڪي سنيه ڪو اُنيو ڪرني ڪا سادن هئ، پوٽر ٿا هين شيوا ۾ سقلتا ڪا آڌار هئ. يه شپ سنڪلپ هرايڪ ڪي دل ۾ پڪا هئ. اوڙ پاندوون ڪي ڪمال يه هئ جو شڪتيون ڪو آڱي رڪتي هوئي پي سڀر ڪو آڱي ٻڌاني ڪي اُمنگ اُتساه ۾ چل رهي هئ. پاندوون ڪي تيور پرشارت ڪرني ڪي رفتار، اچي اُنتي ڪو پاني والي دڪائي دي رهي هئ. مٽجارتِي اسي رفتار سين آڱي ٻڌتي جا رهي هئ.

شو باپ بولي، پاندوون نين اپنا وڻيشت رگارد ديني ڪا رڪارڊ اچا دڪايا هئ. سات سات هسي ڪي بات پي بولي ڪ بيچ بيچ ۾ سنسڪارون ڪا ڪيل پي ڪيل ليتي هئ. ليڪن ڦر پي اُنتي ڪي اُمنگ هوني ڪي ڪارڻ، باپ سين اُتي سنيه هوني ڪي ڪارڻ سمجهتي هئ ڪ سنيه ڪي پيچي يه پريورتن هين باپ ڪو پيارا هئ. اِس ليئي ٻلهار هو جاتي هئ. باپ جو ڪهتي، جو چاهتي وهي ڪرينگي. اِس سنڪلپ سين اپني آپڪو پريورتن ڪر ليتي هئ. محبت ڪي پيچي محنت، محنت نهين لگتي. سنيه ڪي پيچي سهن ڪرنا، سهن ڪرنا نهين لگتا. اِس ليئي ڦر پي بابا بابا ڪه ڪرڪي آڱي ٻڌتي جا رهي هئ. اِس جنم ڪي چولي ڪي سنڪسار پُڙشتو اُڙتات حد ڪي رچتاپن ڪي هوتي هوئي ڦر پي اپني ڪو پريورتن اچا ڪيئا هئ. رچتا باپ ڪو سامني رڪني ڪارڻ نراهنڪاري اوڙ نمرتا پاءِ اِس ڌارڻا ڪا لڪش اوڙ لڪش اچي ڌارڻ ڪيئي هئ اوڙ ڪر رهي هئ. دنيا ڪي واتاورڻ ڪي بيچ سمپر ڪ ۾ آتي هوئي ڦر پي ياد ڪي لڳن ڪي چترچايا هوني ڪي ڪارڻ سيف رهندي ڪا ثبوت اچا دي رهي هئ. سٺا، پاندوون ڪي باتين. باپ دادا آڄ معشوق ڪي بجاء عاشق هو گئي هئ. اِس ليئي ديك ديك هرشت هو رهي هئ. دونو ڪا بچون سين وڻيشت سنيه تو هئ نان. تو آڄ امڙت ويلي سين بچون ڪي وڻيشتائون ڪي وا گئون ڪي مالها سمرڻ ڪي. آپ لوگون نين 63 جنمون ۾ مالهائين سمرڻ ڪي اوڙ باپ رٿرن ۾ اُپي مالها سمرڻ ڪر ريسپانڊ دي ديتي هئ.

اچا شڪتيون ڪي ڪيا مالها سمرڻ ڪي؟ شڪتي سٺا ڪي سڀ سين زياده وڻيشتا يه هئ ڪ سنيه ڪي پيچي هر سميه ايڪ باپ ۾ لوئين رهندي ڪي، سرو سنبڌون ڪي اُنيوون ۾ اچي لڳن

سين آڱي ٻڌ رهي هئ. ايڪ آنڪ ۾ باپ دوسري آنڪ ۾ شيوا دونو نئون ۾ سدا يهي سمايا هون ٿا. وشيش پريورتن يهه هئ جو آڀني آلبيلي پن، نازڪن ڪا تياڳ ڪيئا هئ. همت والي شڪتي سوروپ بنڀي هئ. باپ دادا آڄ وشيش چوٽي چوٽي آيو والي شڪتيون ڪو ديك رهي ٿي. اس يو اوستا ۾ اٺيڪ پرڪار ڪي الپ ڪال ڪي آڪرشل ڪو چور ايڪ هين باپ ڪي آڪرشل ۾ اچي اُمنگ اتساه سين چل رهي هئ. سنسار ڪو آسار سنسار اُنيو ڪر باپ ڪو سنسار بناء ڏيئا هئ. آڀني تن، من، ڌن ڪو باپ اوڙ شيوا ۾ لڱاني سين پراپتي ڪا اُنيو ڪر آڱي اُڙتي ڪلا ۾ جا رهي هئ. شيوا ڪي ڌميوار ڪا تاج ڌارڻ اچا ڪيئا هئ. ٿڪاوت ڪو ڪي ڪي محسوس ڪرتي هون، ٻڌي پر ڪي ڪي بوجه اُنيو ڪرتي هون ٿي، باپ ڪو فالو ڪرنا هين هئ. باپ ڪو پر تڪيه ڪرنا هين هئ اس دريتا سين ان سڀ باتون ڪو سماپت ڪر ڦر ٿي سڦلنا ڪو پاء رهي هئ. اس ليئي باپ دادا جب بچون ڪي محبت ڪو ديڪتي هئ تو وار وار يهي وردان ڏيتي هئ ”همتي بچي مددي باپ“ سڦلنا آپکا جنر سڌ اڌڪار هئ هين هئ. باپ ڪا ساٿ هوني سين هر پرستني سين اُٿسي پار ڪر ليتي جئسي ماڪڻ سين بال. سڦلنا بچون ڪي گلي ڪي مالها هئ. سڦلنا ڪي مالها آپ بچون ڪا سواگت ڪرني والي هئ. تو بچون ڪي تياڳ، تپسيا اوڙ شيوا پر باپ دادا ٿي قربان جاتي هئ. سنيهه ڪي ڪارڻ ڪوئي ٿي مشڪل اُنيو نهين ڪرتي. اُٿسي هئ نان! جهان سنيهه هئ، سنيهه ڪي دنيا ۾ وا باپ ڪي سنسار ۾ باپ ڪي پاشا ۾ مشڪل شبد هئ هين نهين. شڪتي سنا ڪي وشيشتا هئ مشڪل ڪو سهج ڪرنا. هرايڪ ڪي دل ۾ يهي اُمنگ هئ ڪ سڀ سين زياده اوڙ جلدي سين جلدي سنديش ديني ڪي نمت بن باپ ڪي آڱي روحاني گلاب ڪا گلدستا لاوين. جئسي باپ نين همڪو بنايا هئ وئسي هر اوڙون ڪو بناء ڪر باپ ڪي آڱي لاوين. شڪتي سنا ايڪ دو ڪي سهيوگ سين سنگنت روپ ۾ پارت سين ٿي ڪوئي وشيش نوپنتا وديش ۾ ڪرني ڪي شپ اُمنگ ۾ هئ. جهان سنڪلپ هئ وهان سڦلنا اوشيه هئ. شڪتي سنا هرايڪ آڀني پن پن استانون پر وردي اوڙ سڌي ڪو پراپت ڪرني ۾ سڦل هورهي هئ اوڙ هوتي رهينگي. تو دونو ڪي سنيهه ڪو ديك، شيوا ڪي اُمنگ ڪو ديك باپ دادا هرشت هورهي هئ. ايڪ ايڪ ڪي گڻ ڪتني گائن ڪرين ليڪن وطن ۾ ايڪ ايڪ بچي ڪي گڻ باپ دادا ورنن ڪر رهي ٿي. ديش والي سوچتي سوچتي ڪئين ره جائينگي ليڪن وديش والي پهچان ڪر اڌڪاري بن گئي هئ. وه ديڪتي ره جائينگي، آپ باپ ڪي ساٿ گهر پهونچ جائينگي. وه چلائينگي اوڙ آپ وردانون ڪي درشتي سين ڦر ٿي ڪڇ نه ڪڇ اُنچلي ڏيتي رهينگي.

تو سنا آڄ وشيش باپ دادا نين ڪيا ڪيئا؟ سارا سنگنن ديك باپ دادا پاڳيوان بچون ڪي پاڳيهه بناني ڪي مهما ڳا رهي ٿي. دؤر والي نزديڪ ڪي هو گئي اوڙ نزديڪ آيو ۾ رهندي والي ڪتني دؤر هو گئي هئ! پاس رهندي ٿي دؤر هئ. اوڙ آپ دؤر رهندي ٿي پاس هئ. وه ديڪني والي اوڙ آپ دل تخت پر سدا رهندي والي. ڪتني سنيهه سين مڌوبن آني ڪا ساڌن بناتي هئ. هر ماس يهي گيت گاتي هئ باپ سين ملنا هئ، جانا هئ. جمع ڪرنا هئ. تو يهه لڳن ٿي مياجيت بنني ڪا ساڌن بن جاتي هئ. اُگر سهج ٿڪيت مل جاتي تو اتني لڳن ۾ وگهن زياده پري. ليڪن ڦري ڦري تلاء ڪرتي هئ. اس ليئي بوند بوند جمع ڪرني ۾ باپ ڪي ياد سمائي هونتي هئ. اس ليئي يهه ٿي ڊراما ۾ جو هوتا هئ ڪلياڻڪاري هئ. اُگر زياده پئسي مل جاتي تو ڦر ميا آ جاتي ڦر

شيو اڀوڻ ڄاڻيندي. اس ليئي ڏٺو، باپ کي اڌڪاري بچي نهي بنتي هئ. ڪمايا اڙ ڄم ڪيئا. آڀي سڄي ڪماڻي ڪا ڄم ڪرنا اسي ۾ بل هئ. سڄي ڪماڻي ڪا ڏن باپ کي ڪاري ۾ سڦل هو رها هئ. اگر اٿسي هي ڏن آ ڄاڻي تو تن نهي لڳيندا. اڙ تن نهي لڳيندا تو من پي نيچي اوڀر هوندا. اس ليئي تن، من، ڏن تينون هي لڳ رهي هئ. اس ليئي سنگر ڀڳ ۾ ڪمايا اڙ ايشوريه بڻڪ ۾ ڄم ڪيئا يه جيون هي ڄمرون جيون هئ. ڪمايا اڙ لوڪ وٺا شي بڻڪون ۾ ڄم ڪيئا تو وه سڦل نهي هوتا. ڪمايا اڙ اونا شي بڻڪ ۾ ڄم ڪيئا تو ايڪ ڪا پدمڻا بنتا. 21 جنمون کي ليئي ڄم هو جاتا. دل سين ڪيئا هوندا دلارام کي پاس پهونچتا هئ. اگر ڪوئي ڌڪاوي کي ريت سين ڪرتي تو ڌڪاوي ۾ هي ختم هو جاتا هئ. دلارام تڪ نهي پهونچتا. اس ليئي آپ دل سين ڪرني والي آچي هو. دل سين دو ڪرني والي پي پدمپدر پتي بن جاتي هئ اڙ ڌڪاوي سين هزار ڪرني والي پي پدمپدر پتي نهي بنتي. دل کي ڪماڻي، سنيهه کي ڪماڻي سڄي ڪماڻي هئ. ڪماتي ڪس ليئي هو؟ شيو کي ليئي نان ڪ آڀي آرام کي ليئي؟ تو يه هئ سڄي دل کي ڪماڻي. جو ايڪ پي پدمڻا بن جاتا هئ. اگر آڀي آرام کي ليئي ڪماتي وا ڄم ڪرتي هئ تو يهان پلي آرام ڪريندي ليڪن وهان اڙون ڪو آرام ديني ليئي نمت بنيندي! داس داسيان ڪيا ڪريندي! رايڊ فئملي ڪو آرام ديني کي ليئي هوندي نان! يهان کي آرام سين وهان آرام ديني کي ليئي نمت بننا پري. اس ليئي جو محبت سين سڄي دل سين ڪماتي هو، شيو ۾ لڳتي هو وهي سڦل ڪر رهي هو. انيڪ آتمائون کي دعائين لي رهي هو. جنهن کي نمت بنتي هو وهي ڦر آڀي ڀڳت بن آڀي پوجا ڪريندي. ڪيونڪ آپ نين ان آتمائون کي پرت شيو کي تو شيو ڪا رڻرن وه آڀي ڄڙ چترن کي شيو ڪريندي! پوجا ڪريندي. 63 جنر شيو ڪا رڻرن آڀي ديني رهيڻدي. باپ سين تو مليندا هي ڪن ان آتمائون سين پي مليندا. جنڪو سنديش ديني هو اڙ اڌڪاري نهي بنتي هئ تو ڦر وه اس روپ سين رڻرن ديندي. جو اڌڪاري بنتي وه تو آڀي سنبنڌ ۾ آ جاتي هئ. ڪوئي سنبنڌ ۾ آ جاتي، ڪوئي ڀڳت بن جاتي. ڪوئي پرجا بن جاتي. ورائتي پرڪار کي رزلت نڪلتي هئ. سمجها! لوگ پي پوچتي هئ نان ڪ آپ شيو کي پيچي ڪيون پر گئي هو. ڪاڻو پيو موچ ڪرو. ڪيا ملتا هئ جو اتنا دن رات شيو کي پيچي پرتي هو. ڦر آپ ڪيا ڪهتي هو؟ جو همڪو ملا هئ وه انيو ڪرڪي ديو. انيو هي ڄاڻي اس سڪ ڪو. يه گيت گاتي هو نان! آڇا.

سدا سنيهه ۾ سڄي هوندي، سدا تياپ ڪو پاڳيهه انيو ڪرني والي، سدا ايڪ ڪو پدمڻا بناني والي، سدا باپ دادا ڪو فالو ڪرني والي، باپ ڪو سنسار انيو ڪرني والي اٿسي دل تخت نشين بچون ڪو دلارام باپ ڪا يادپيار اڙ نمستي.

وڌيڪي پائي بهنون سين پرسنل ملاقات:-

(1) آڀي ڪو پاڳيو ان آتمائين سمجھتي هو؟ اتنا پاڳيهه تو بنيا جو پاڳيهه وڌاتا کي آستان ۾ پهونچ گئي. سمجھتي هو يه ڪوئسا آستان هئ؟ شانتي کي آستان ۾ پهونچنا پي پاڳيهه هئ. تو يه پي پاڳيهه پراپت ڪرني ڪا راستا ڪلا. ڊراما انوسار پاڳيهه پراپت ڪرني کي آستان ۾ پهونچ گئي. پاڳيهه کي ريڪا يهان هي ڪينچي جاتي هئ. تو آڀي سریشٽ پاڳيهه بنا ليا.

آپي صرف ٿورا سميه دينا. سميه پي هٽ اڙر سنگ پي ڪر سگهي ٿو. اڙر ڪوئي مشڪل بات ٿو هٽ نهين. جو مشڪل هوندا اُسڪي ليئي ٿورا سوچا جاتا هٽ. سهج هٽ ٿو ڪرو. اس سين جو پي جيون ۾ الپڪال ڪي آڻائين وا اڇائين هٽ وه سڀ اوناڻي پراپتي ۾ پوري هو جائينگي. ان الپڪال ڪي اڇائون ڪي پيچي جانا اٿسي هين هٽ جئسي اپني پراپتي ڪي پيچي جانا. جتنا پراپتي ڪي پيچي جائينگي اتنا وه آڻي ٻڌي هٽ، پاء نهين سگهي. ليڪن آپ آڻي ٻڌي جاڻو ٿو وه آپ هين پيچي پيچي آڻينگي. ٿو اٿسي اوناڻي پراپتي ڪي طرف جاني والي ڪي پيچي وناڻي باتين سڀ پوري هو جاتي هٽ. سمجها! سرو پراپتيون ڪا ساڌن يهي هٽ. ٿوري سميه ڪا تياڳ سداڪال ڪا پاڳيم بناتا هٽ. ٿو سدا اسي لڪش ڪو سمجھتي هوئي آڻي ٻڌي چلو. اس سين بهت خوشي ڪا خزانو ملينگا. جيون ۾ سڀ سين بڙي تي بڙا خزانو خوشي هٽ. اگر خوشي نهين ٿو جيون نهين. ٿو اوناڻي خوشي ڪا خزانو پراپت ڪر سگهي ٿو.

(2) باپ دادا بچون ڪي سدا آڻي ٻڌي ڪا اُمنگ اُتساه ديکتي هٽ. بچون ڪا اُمنگ باپ دادا ڪي پاس پهونچتا هٽ. بچون ڪي اندر هٽ ڪ وشو ڪي وي. وي. آڻي. پي. باپ ڪي سامني لي جائون. يه اُمنگ پي ساڪار ۾ آتا جائينگا ڪيونڪ نِسوارت شيوا ڪا ڦل ضرور ملتا هٽ. شيوا هين سو ڪي اسٽيج بناء ديتي هٽ. اس ليئي يه ڪي نهين سوچنا ڪي سروس اتني بڙي هٽ، ميري اسٽيج ٿو اٿسي هٽ نهين. ليڪن سروس آپڪي اسٽيج بناء دينگي. دوسرون ڪي سروس هين سو اتني ڪا ساڌن هٽ. سروس آپيهين شڪتيشالي اوستا بناتي رهينگي. باپ ڪي مدد ملتي هٽ نان. باپ ڪي مدد ملتي ملتي وه شڪتي ٻڌي ٻڌي وه اسٽيج پي هو جائينگي. سمجها! اس ليئي يه ڪي نهين سوچو ڪي اتني سروس مٿن ڪئسي ڪرونگا ڪرونگي، ميري اسٽيج اٿسي هٽ. نهين. ڪرتي چلو. باپ دادا ڪا وردان هٽ آڻي ٻڌنا هين هٽ. شيوا ڪا مينا ٻڌن پي آڻي ٻڌي ڪا ساڌن هٽ. جو دل سين اڙر اُنيو ڪي اٿارتي سين بولتي هٽ اُنڪا آواز دل تڪ پهونچتا هٽ. اُنيو ڪي اٿارتي ڪي بول اڙرون ڪو اُنيو ڪرني ڪي پريڙا ديتي هٽ. شيوا ۾ آڻي ٻڌي ٻڌي جو پيپر آتي هٽ وه پي آڻي ٻڌاني ڪا هين ساڌن هٽ ڪيونڪ ٻڌي چلتي هٽ، ياد ۾ رهندي ڪا وشيش اُتئينشن رهندا هٽ. ٿو يه پي وشيش لغت بن جاتي هٽ. ٻڌي ۾ سدا رهنا ڪي هر واناورڻ ڪو ڪئسي شڪتيشالي بنائين. ڪئسا پي بڙا روپ ليڪر وڃن آڻي ليڪن آپ سريشت آتمائون ڪا اُسر فائدا هين هٽ. وه بڙا روپ پي ياد ڪي شڪتي سين چوڻا هو جاتا هٽ. وه جئسي ڪاغذ ڪا شير. اُچا.

وردان - دپ مالها پر يثارت وڌي سين اپني دڻوي پد ڪا آواهن ڪرني والي پوجيه آتماپو

دپ مالها پر پهلي لوگ وڌي پورو ڪ دپڪ جڳاتي ٿي، دپڪ ٻُجهي نهين يه ڌيان رکتي ٿي، گهرت ڊالتي ٿي، وڌي پورو ڪ آواهن ڪي اُپياس ۾ رهتي ٿي. آپي ٿو دپڪ ڪي بجاءِ بلب جڳاءِ ديتي هٽ. دپ مالها نهين مناتي اب ٿو منور نجن هو ڳيا هٽ. آواهن ڪي وڌي اُٿو ساڌنا سماپت هو گئي هٽ. سنيه سماپت هو صرف سوارت ره ڳيا هٽ اس ليئي يثارت داتا روپ ڌاري لڪشمي ڪسي ڪي پاس آتي نهين. ليڪن آپ سڀي يثارت وڌي سين اپني دڻوي پد ڪا آواهن ڪرتي هو اس ليئي سيم پوجيه ديوي ديوتا بن جاتي هو.

سلوگن - سدا بيحد ڪي ورتي، درشتي اڙر استني هو تب وشو ڪلياڻ ڪا ڪاريه سمپن هونگا.